

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 09-07-17

Col·lecta:	210,30
Caixetes ciris	109,37
Caixetes:	3,15
Caixetes Càritas:	26,37
Menjador (Caixetes)	90,00

Lectures del diumenge XVI de durant l'any, dia 23 de juliol

Sa 12:13,16-19; Sl 85; Rm 8:26-27; Mt 13:24-43

BATEIG

Aquest diumenge a les 11 batejarem a la Lucía Iglesias Onetti, i a l'Aran Pujolràs Aguilera.

VOLUNTARIAT

Vols fer de voluntari? Hi ha moltes tasques a fer. Si vols pots mirar a la parròquia si n'hi ha alguna que et convenç.

NOTA SOBRE ELS ENTERRAMENTS

Fa dos setmanes vam treure una nota sobre els enterraments. A partir d'ara les parròquies del Maresme cobren 100,00 pels enterraments quan la família té contractada una assegurança. Les assegurances cobren les quotes en funció del que els costa el preu final. Si les parròquies cobrem, això fa apujar les quotes.

La parròquia de Poblenou ens mantenim amb el nostre esperit de gratuïtat per a qualsevol servei.

Si no heu llegit la nota encara, la trobareu al sortir de l'església.

(segueix del mig)

Reaccions que m'han arribat:

-O sigui, que no es converteix en el cos de Crist? I d'on ho treuen tot això? En aquest món d'ara, l'església està preocupada per tot això? Realment fa pena i vergonya !! Perdoneu.

-No sé si és cert això del Vaticà i les hòsties sense gluten, però cada vegada tinc més la sensació de que les eucaristies de veritat, les primeres, devien ser més com un sopar d'amics, compartint un pa amb tomata, amb gluten o sense, enlloc d'això en què s'està convertint ara.

-Pobres bisbes, amb la feina que tenen, ara se'ls hi afegeix una altra: controlar les hòsties.

-Aquells que paguin una butlla d'honestedat, seran honestadíssims?.

-Cada vegada et donen més ànims per marxar d'aquesta església.

La veritat que últimament, aquests del Vaticà ens estan bombardejant amb qüestions que no interessa a ningú i que estan tan fora de lloc que només et fa qüestionar a quin món viuen.

Aquesta església del poder, de jerarquies, de prínceps de l'església, de privilegis..... no interessa als nostres joves ni a la nostra gent, i la rebutgen. Com diu Pagola, "Una església menys poderosa, més desproveïda de privilegis, més pobre i més propera als pobres, sempre serà una església més lliure per sembrar la llavor de l'evangeli, i més humil per viure enmig de la gent com a ferment d'una vida més digna i fraterna"

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

16 de juliol del 2017

Núm. 700

Diumenge XV de durant l'any A

"El sembrador va sortir a sembrar..."

Em preguntaven, no fa massa dies: "De tot això que recolliu els de Càritas (roba, mobles...), ja se'n fa un bon ús?"

Si us he de ser franc, em vaig incomodar amb aquesta pregunta. Sobretot per dos motius:

Primer. Quan jo regalo una cosa, trobo que és de molt mal gust indagar després com han utilitzat el meu obsequi. Oi més si, com sol passar amb el que rebem a Càritas, allò que he donat era quelcom que em sobrava i més aviat m'he tret una nosa de casa.

Segon. N'hi ha que són molt primmirats amb allò que donen per als necessitats i, en canvi, solen fer els ulls grossos amb allò que malgasten ells mateixos o els seus pròxims.

L'acció de Càritas segueix uns barems diferents dels de la rendibilitat i l'eficàcia a què estem tan acostumats.

A Càritas intentem sembrar, amb esperit de solidaritat, aquells valors que sovint han estat negats a aquells que truquen a la nostra porta. És un treball lent, pacient i silenciós, difícil de mesurar.

Ben sovint has de sembrar molt perquè unes poques llavors arribin a germinar. Que, en un altre lloc, serien més rendibles? Potser sí. Vés a saber.

Però la terra que tenim es aquesta i és aquí on ens toca sembrar.

(Pere Fradera, L'Evangeli llegit des de Càritas)

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes Is 55:10-11

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat».

Salm responsorial 65 (64) 10-14:

Vetlles per la terra i la regues, / l'enriqueixes a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats.

Fecundes la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfec, / i beneeixes el que hi germina.

Corones l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la teva carrossa. / Aclama joíós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joiosos i canten.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 8:18-23

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 13, :1-9

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es queda vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra». De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a

la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti»

Salmo responsorial Sal 64,

Tú cuidas de la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales.

Fecundas la tierra / riegas los surcos, / igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / y bendices sus brotes.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría.

Las praderas se cubren de rebaños, y los valles se visten de mieses, que aclaman y cantan de gozo.

Les hòsties sense gluten

El Vaticà ha enviat una carta circular als bisbes sobre el pa i el vi per a l'eucaristia, en la qual recorda que les **hòsties sense gens de gluten són matèria invàlida per a l'eucaristia**. El document exhorta “a vigilar sobre **la qualitat del pa i del vi destinats a l'eucaristia** i, per tant, a aquells que els preparen” i, reiterant les disposicions vigents, suggereix algunes indicacions pràctiques:

“Les hòsties sense gens de gluten són matèria invàlida per a l'eucaristia. Són matèria vàlida les hòsties amb la mínima quantitat de gluten necessària per obtenir la panificació sense afegir substàncies estranyes ni recórrer a procediments que desnaturalitzin el pa.”

Així, també diu que és matèria vàlida per a l'eucaristia el most, és a dir, el suc de raïm, sempre que la fermentació s'hagi fet amb procediments que no alterin la seva naturalesa:

“El vi que s'utilitza en la celebració del sant sacrifici eucarístic ha de ser natural, del fruit de la vinya, pur i sense corrompre, sense barreja de substàncies estranyes.”

“És clar que les hòsties han de ser preparades per persones que no només es distingeixin per la seva honestedat, sinó que a més siguin expertes en l'elaboració i disposin dels instruments adequats.” (continua al darrera)